

Vytraveno
Podatečně anonymizované
dne 27. 7. 2015

PŘILOHA
Ministr vnitra
Milan Chovanec

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 20. 7. 2015
podpis:

MVCRP012NLPF

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0473r

V Praze dne 13 července 2015
Č. j.: MV-59251-5/VS-2015

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako správní orgán příslušný podle § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal pan t nar. 1 a - Alžírsko, trvale byte), státní občan Alžírsko, (dále jen „žadatel“), rozhodnutí odboru všeobecné správy Ministerstva vnitra, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 17. 3. 2015, č. j. VS-3641/835.3/2-2014, kterým nebylo vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky podle § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním občanství“), a rozhodl takto:

Podle § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **zamítá**.

Odůvodnění:

I.

Žadatel požádal prostřednictvím Úřadu městské části Praha 10 dne 26. 11. 2013 o udělení státního občanství České republiky. Žadatel je státním občanem Alžírsko, v České republice se podle svého vyjádření zdržuje od roku 2005. Od 8. 1. 2006 měl na území České republiky povolen pobyt na základě podané žádosti o udělení azylu. Trvalý pobyt na území České republiky byl žadateli povolen ke dni 20. 9. 2006, a to na základě uzavření manželství s českou státní občankou J Manželství bylo pravomocně rozvedeno 13. 7. 2010; otcovství k dítěti, které se jeho manželce narodilo po rozvodu, přičemž domněnka otcovství svědčila žadateli, žadatel u soudu úspěšně popřel.

Usnesením Ministerstva vnitra ze dne 15. 12. 2014 byl žadatel v souladu s § 47 správního řádu informován o zahájení správního řízení, byl poučen, že podle § 36 a 38 správního řádu má právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné

návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Zároveň bylo řízení o žádosti s odkazem na § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu přerušeno a žadatel byl vyzván, aby předložil doklady nezbytné k úplnému a přesnému zjištění skutečného stavu věci a k prokázání splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky. Žadatel požadované doklady doložil dne 14. 1. 2015.

II.

Ministerstvo vnitřní po provedeném důkazním řízení a po zvažení všech podkladů pro vydání rozhodnutí dospělo k závěru, že žadatel prokázal splnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky podle § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství, tj. má na území České republiky povolen trvalý pobyt po dobu nejméně 5 let před podáním žádosti, nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin a pohovorem před Úřadem městské části Praha 10 dne 26. 11. 2013 prokázal znalost českého jazyka podle vyhlášky Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky.

Pokud jde o podmínku pro udělení státního občanství České republiky stanovenou v § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství, tj. podmínku prokázání pozbytí dosavadního státního občanství, s odkazem na § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), (dále jen „zákon č. 186/2013 Sb.“), se pozbytí dosavadního státního občanství od 1. 1. 2014 pro udělení státního občanství České republiky nevyžaduje.

Ministerstvo vnitřní však konstatovalo, že ze stanoviska cizinecké policie připojeného k žádosti vyplývá, že žadatel nespĺňuje podmínku ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť porušoval právní předpisy na úseku pobytového režimu stanoveného cizincům. V roce 2006 se žadatel dopustil přestupku podle § 157 odst. 1 písm. l) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), tím, že v České republice pobýval bez platného cestovního dokladu, a byl pokutován částkou 200 Kč. V roce 2010 se pak dopustil dalšího přestupku na úseku pobytového režimu cizinců podle § 157 odst. 1 písm. r) zákona o pobytu cizinců, když nenahlásil prodloužení místa pobytu v zákonné lhůtě, za což byl pokutován částkou 1 000 Kč. Dále bylo zjištěno, že dne 9. 5. 2013 bylo vůči žadateli zahájeno řízení o zrušení platnosti povolení k pobytu; řízení stále probíhá.

Ministerstvo vnitra nevyužilo možnosti prominout žadateli splnění podmínky uvedené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství z důvodů hodných zvláštního zřetele, které v případě žadatele nebyly shledány. Ministerstvo vnitra konstatovalo, že žadatel získal trvalý pobyt v České republice na základě uzavření manželství s českou státní občankou, kterou neznal a s níž nikdy nežil ve společné domácnosti, nevěděl, že v době trvání manželství nastoupila do výkonu trestu odnětí svobody, a byl nucen popřít u soudu otcovství k jejímu dítěti. Ministerstvo vnitra proto usoudilo, že manželství bylo uzavřeno pouze za účelem získání trvalého pobytu. Z výše uvedených důvodů rozhodlo Ministerstvo vnitra žádosti žadatele nevyhovět. Rozhodnutí bylo žadateli doručeno dne 20. 3. 2015.

III.

Proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 17. 3. 2015, č. j. VS-3641/835.3/2-2014, podal žadatel dne 1. 4. 2015 včasný rozklad.

Žadatel v rozkladu uvádí, že v prvním případě porušení pobytového režimu cizinců nepobýval v České republice bez platného cestovního dokladu, pouze si jej z opatrnosti nechal v hotelu, kde byl ubytovaný, a u sebe měl jeho kopii. Bylo mu vysvětleno, čeho se dopustil, zaplacením pokuty se snažil svou chybu napravit a víckrát se jí nedopustil.

K druhému porušení pobytového režimu cizinců žadatel v rozkladu uvádí, že pobýval na původně uvedené adrese a žil v domnění, že je povinen hlásit pouze změny adresy, v čemž ho utvrdila i skutečnost, že po vypršení doby, na kterou byl na dané adrese hlášen, jej navštívila cizinecká policie a nebyl při té příležitosti o porušení pobytového režimu informován. Když se o svém pochybení dověděl, okamžitě zjednal nápravu a uhradil pokutu.

Žadatel uvádí, že svá pochybení vždy napravit a neměl by tedy za ně být nepřiměřeně trestán neudělením státního občanství. Tvrdí, že podmínku § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství splňuje, neboť svá pochybení odčinil a od té doby své povinnosti řádně plní.

Žadatel se v rozkladu dále vyjadřuje k získání trvalého pobytu na základě uzavření manželství s českou státní občankou. Uvádí, že se jednalo o lásku na první pohled, a proto se rozhodli brzy po seznámení vzít. Uvádí, že žili odděleně, ale že její manželka pravidelně navštěvovala. Po čase zjistil, že má jeho manželka problémy s policií. O tom, že manželka nastoupila do výkonu trestu, se dověděl až poté. Po propuštění z vězení v roce 2009 se mu manželka neozvala, když se mu ji později podařilo kontaktovat, domluvili se na rozvodu. V té době žila jeho manželka již

s novým partnerem, žadatel byl nucen popřít otcovství k dítěti, které se jeho bývalé manželce narodilo v rámci lhůty 300 dnů po rozvodu manželství.

K řízení o zrušení jeho trvalého pobytu žadatel v rozkladu uvádí, že dosud nebylo skončeno. Pokud si podle žadatele Ministerstvo vnitra učinilo samo závěr o tom, že je pravděpodobné, že dojde ke zrušení jeho pobytu, a z toho důvodu zamítlo jeho žádost o udělení státního občanství České republiky, rozhodovalo na základě skutečností zjištěných v řízení, které není pravomocně ukončeno, a které proto nebyly v tomto řízení prokázány.

Žadatel se domnívá, že splňuje všechny podmínky pro udělení státního občanství České republiky, a proto navrhuje, aby ministr vnitra napadené rozhodnutí změnil a jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky vyhověl.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ministr vnitra konstatuje, že argument žadatele, že pokud uhradil pokuty, které mu byly uloženy pro porušování zákona o pobytu cizinců, splňuje podmínku § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, je mylný. Ministr vnitra v této souvislosti poukazuje na to, že smyslem a účelem podmínky pro udělení státního občanství České republiky podle § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství je vyloučit z možnosti nabytí státního občanství České republiky žadatele, který po (celou) dobu svého dosavadního pobytu na území České republiky porušoval právní předpisy (zde upravující pobytový režim cizinců), neboť je důvodné reálné nebezpečí, že by takový cizinec pokračoval v závažném porušování právních povinností i jako občan České republiky, a je zde tudíž veřejný zájem na tom, aby takový cizinec státní občanství České republiky nenabyl (viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 3. 2008, č. j. 5 As 51/2007 – 105).

Ministr vnitra odmítá tvrzení žadatele, že správní orgán I. stupně neudělil státní občanství České republiky z důvodu, že si sám učinil závěr o tom, že v jeho případě dojde ke zrušení trvalého pobytu v České republice, a proto žádosti o udělení státního občanství nevyhověl. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí jasně vyplývá, že důvodem zamítnutí žádosti je nesplnění podmínky pro udělení státního občanství České republiky podle § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, které mu nebylo prominuto. Při rozhodování o neprominutí splnění této podmínky pak správní orgán I. stupně nemohl nevzít do úvahy účelovost uzavřeného manželství žadatele, na základě skutkových zjištění, a implicitně si tím neučinit negativní závěr o

možnosti udělit žadateli státní občanství ve smyslu shora podaného výkladu ustanovení § 7 odst. 1 zákona o státním občanství. Dlužno podotknout, že tato skutková zjištění žadatel v rozkladu nijak nevyvrátil. Pokud jde o to, že řízení o zrušení trvalého pobytu dosud nebylo pravomocně ukončeno, výsledek tohoto řízení nepodmiňuje rozhodnutí Ministerstva vnitra o žádosti o udělení státního občanství České republiky; jde o odlišná správní řízení, přičemž v řízení o udělení státního občanství si může Ministerstvo vnitra, ve smyslu ustanovení § 57 správního řádu, o účelovosti uzavření manželství žadatele učinit vlastní úsudek.

Na základě výše uvedeného a podkladů obsažených ve spisovém materiálu proto ministr vnitra v souladu s právním názorem rozkladové komise rozhodl, že se ztotožní s napadeným rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 17. 3. 2015, č. j. VS-3641/835.3/2-2014, kterým byla žádost žadatele zamítnuta. Ministr vnitra je toho názoru, že by měl být žadateli poskytnut ještě určitý prostor k tomu, aby přesvědčil Ministerstvo vnitra, že hodlá v budoucnu plně respektovat právní řád České republiky.

Poučení: proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

